

Գուրգեն Մահարի

Ուր ես դու, իմ մանկիկ

Ո՞ւր ես դու, ի՛մ մանկիկ,
Ո՞ւր ես դու հիմա,
Չե՞ս հիշում անգին իմ,
Ունեիր մի հայր:
Չե՞ս հիշում, գրում էր
Պոեմ ու քանդակ,
Մրտի տեղ արև էր
Կրում կրծքի տակ:
Ախ, գնա՛ց մի օր նա
Երկիր մի հեռու,
Լաց եղան կին ու մայր,
Քնել էիր դու:
Նա հիմա չի հիշում
Էլ ոչինչ, ոչինչ,
Ոչ սարը մշուշում
Ոչ ջրերը ջինջ:
Հիմա նա հիշում է
Ծիծաղող գվարթ,
Ու երգում են շուրջող
Լիճ, անտառ ու արտ:
Հիշում ես, անգին իմ,
Ունեիր մի հայր:
Ո՞ւր ես դու, մանկիկ իմ,

Ո՞ր ես դու հիմա...